

σκήπτρο

σκήπτρο, το, ουσ. [<αρχ. σκῆπτρον], το σκήπτρο·

- *κατέχει τα σκήπτρα*, **α.** ξεχωρίζει, υπερέχει ανάμεσα στους ομοίους του, στους ομοτέχνους του, είναι κορυφαίος σε κάτι: «μπορεί κι άλλοι να 'ναι καλοί μηχανικοί, αλλά ο τάδε κατέχει τα σκήπτρα». **β.** λέγεται και με αρνητική διάθεση: «δεν υπάρχει άλλος μαλάκας σαν και του λόγου του, γιατί αυτός κατέχει τα σκήπτρα».

- *κρατάει τα σκήπτρα*, βλ. λ. *κατέχει τα σκήπτρα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας